

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΔΗΜΟΣ ΜΟΣΧΑΤΟΥ-ΤΑΥΡΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Απόσπασμα από το 23ο Πρακτικό 2012
Αριθμός Απόφασης: 148
Συνεδρίαση: 11 Δεκεμβρίου 2012

Στο Μοσχάτο και στην αίθουσα συνεδριάσεων του Δήμου σήμερα 11 Δεκεμβρίου 2012 ημέρα Τρίτη και ώρα 15:30 συνήλθε σε **τακτική** συνεδρίαση, ύστερα από την υπ' αριθμό πρωτ. **33081** έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου της Οικονομικής Επιτροπής κ. Ανδρέα Γ. Ευθυμίου, Δημάρχου Μοσχάτου-Ταύρου, η οποία και επιδόθηκε νομότυπα σε όλα τα μέλη της την 7η Δεκεμβρίου 2012.

ΠΑΡΟΝΤΕΣ

ΕΥΘΥΜΙΟΥ Γ. ΑΝΔΡΕΑΣ (ΠΡΟΕΔΡΟΣ)
 ΣΠΑΝΑΚΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ-ΠΕΤΡΟΣ (ΑΝΤ/ΔΡΟΣ)
 ΧΑΤΖΗΑΝΤΩΝΙΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
 ΤΟΥΦΕΞΙΔΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ
 ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
 ΑΝΑΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
 ΚΑΖΑΛΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
 ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
 ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ

ΑΠΟΝΤΕΣ

Αφού διαπιστώθηκε νόμιμη απαρτία με παρόντα τα πιο πάνω μέλη, ο Πρόεδρος της Οικονομικής Επιτροπής κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης

ΘΕΜΑ 18^ο: Λήψη αποφάσεως για την άσκηση ΑιτήσεωςΑναιρέσεως κατά της Βασιλικής Κοντοέ-Παπαθωμά και της υπ' αριθ. 4786/2012 τελεσίδικης αποφάσεως του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών..

Ο κ. Πρόεδρος υποβάλλει στα μέλη της Οικονομικής Επιτροπής την εισήγηση – Γνωμοδότηση της Νομικής Υπηρεσίας , ως εξής:

Γ Ν Ω Μ Ο Δ Ο Τ Η Σ Η

Του Δικηγόρου Αθηνών και Νομικού Συμβούλου του Δήμου Μοσχάτου-Ταύρου Αριστείδη Μ. Τριγώνη (ΑΜ 5477/ΔΣΑ)

Κύριε Δήμαρχε,

Ι. Με την υπ' αριθ. 4786/2012 τελεσίδικη απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που εδίκασε ως Εφετείο και επικύρωσε την υπ' αριθ. 313/2009 οριστικήν απόφαση του Ειρηνοδίκειου Καλλιθέας ¹ ο Δήμος υποχρεώθηκε να καταβάλει προς την κ. Βασιλική Κοντοέ, Νομική Σύμβουλο και Πληρεξουσία Δικηγόρο του Δήμου, τα εξής ποσά, που αφορούν στη γνωστή πρόσθετη μισθολογική παροχή των 176,00€:

1. Για το κεφάλαιο που επιδικάσθηκε	€ 9.732,00
2. Για νομίμους τόκους προς 6% από 30-12-2006	
3.427,14 και μετά την αφαίρεση του φόρου επί των τόκων (τοκόσημο) προς 20% (3427,17X20%=686,03)	€ 2.744,00
3. Για δικαστική δαπάνη του α' βαθμού	€ 190,00
4. Για δικαστική δαπάνη του β' βαθμού	€ 200,00
Σ ύ ν ο λ ο	€ 12.866,00

ΙΙ. Με την υπ' αριθ. 297 /4-12-2012 απόφασή του το Δημοτικό Συμβούλιο ενέκρινε την εξόφληση του ως άνω ποσού, που ανάγεται σε χρήση Π.Ο.Ε. Εν τούτοις το Στ' Τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας με την υπ' αριθ. 792/2012 απόφασή του έκρινε- εν αντιθέσει προς την πάγια μέχρι σήμερα νομολογία του Αρείου Πάγου (ενδεικτική αναφορά στις υπ' αριθ. 724, 1042/2012, 133 και 1577/2011 αποφάσεις του ακυρωτικού) - ότι η καταβολή της πρόσθετης αυτής μισθολογικής παροχής **δεν είναι νόμιμη και παρέπεμψε το θέμα στην Ολομέλεια του Δικαστηρίου εξ αιτίας της πολύ μεγάλης σπουδαιότητά του.**²

¹ Επισυνάπτονται και ανωτέρω αποφάσεις.

² Οι εξαιρετικά ενδιαφέρουσες υπ' αριθ. 5 και 6 σκέψεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου έχουν ως εξής: «5. Επειδή, με τις διατάξεις του κεφαλαίου Α' του ν. 2738/1999 εισήχθη ο θεσμός των συλλογικών διαπραγματεύσεων για τη σύναψη συλλογικών συμβάσεων εργασίας στη Δημόσια Διοίκηση. Σύμφωνα με το άρθρο 3 παραγρ. 1 του ανωτέρω νόμου η συλλογική σύμβαση εργασίας ρυθμίζει τους όρους και τις συνθήκες απασχόλησης των υπαλλήλων για τα θέματα που προβλέπονται στην παραγρ. 2 του ίδιου άρθρου, μεταξύ των οποίων δεν περιλαμβάνονται και θέματα μισθών. Στο άρθρο 13 παραγρ. 1 και 2 του ίδιου νόμου, με τίτλο «Συλλογικές συμφωνίες», προβλέπονται τα ακόλουθα : «1. Συλλογική διαπραγμάτευση για ρύθμιση ζητημάτων των όρων και συνθηκών απασχόλησης των υπαλλήλων, που δεν ρυθμίζονται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 3 του παρόντος λόγω συνταγματικών περιορισμών (όπως ιδίως είναι ζητήματα μισθών, συντάξεων, σύστασης οργανικών θέσεων, προσόντων, τρόπου διορισμού κ.λπ.), μπορεί να καταλήγει σε συλλογική συμφωνία. 2. Η συμφωνία αυτή δεν αποτελεί συλλογική σύμβαση εργασίας, συνεπάγεται όμως για το Δημόσιο ή ν.π.δ.δ. ή ο.τ.α. ... α) είτε την έκδοση κανονιστικών πράξεων, εφόσον τα θέματα της συμφωνίας μπορεί να ρυθμιστούν κανονιστικώς βάσει υπάρχουσας σχετικής εξουσιοδότησης νόμου, β) είτε την προώθηση σχετικής νομοθετικής ρύθμισης των θεμάτων της συμφωνίας. Αντικείμενο του περιεχομένου της συμφωνίας μπορεί να αποτελεί και ο χρόνος υλοποίησης της δέσμευσης για έκδοση κανονιστικών πράξεων ή προώθησης νομοθετικών ρυθμίσεων, κατά περίπτωση». Ακολούθως, με το άρθρο 14, το οποίο έχει ως τίτλο «Υλοποίηση

συλλογικών συμφωνιών», του ν. 3016/2002 ορίσθηκαν τα εξής : «1. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού ρυθμίζονται τα θέματα των συλλογικών συμφωνιών που συνάπτονται κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 13 του Ν. 2738/1999 (ΦΕΚ 180 Α') και αφορούν θέματα μισθών και αμοιβών, συμπεριλαμβανομένων και αυτών που υπεγράφησαν το 2001. 2. Με όμοιες αποφάσεις οι ρυθμίσεις της προηγούμενης παραγράφου είναι δυνατόν να επεκτείνονται, εν όλω ή εν μέρει, και στο λοιπό προσωπικό του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) και λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.), που δεν συμμετείχε στη σύναψη των συλλογικών συμφωνιών του άρθρου 13 του Ν. 2738/1999 και μέχρι του ποσού των εκατόν εβδομήντα έξι (176) ευρώ. 3. Αν καταβάλλονται οποιουδήποτε είδους πρόσθετες μισθολογικές παροχές, που υπολείπονται του ποσού των εκατόν εβδομήντα έξι (176) ευρώ, επιτρέπεται να χορηγείται μόνο η διαφορά μέχρι του ποσού αυτού. Οι ρυθμίσεις αυτές όσον αφορά το προσωπικό των Ο.Τ.Α. και το προσωπικό των λοιπών Ν.Π.Δ.Δ. περιορίζονται στις υφιστάμενες από τον προϋπολογισμό τους δυνατότητες. 4. Με τις προβλεπόμενες από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού κοινές υπουργικές αποφάσεις καθορίζονται ειδικότερα : α) Οι δικαιούχοι των παροχών και το ύψος τους, λαμβάνοντας υπόψη για τη χορήγηση ή μη των παροχών αυτών το συνολικό ποσό των καταβαλλόμενων μηνιαίων αποδοχών και λοιπών παροχών, επιδομάτων και αποζημιώσεων από οποιαδήποτε πηγή. β) Οι όροι, οι προϋποθέσεις και οι περιορισμοί για τη χορήγηση των ανωτέρω παροχών, η διαδικασία και ο χρόνος καταβολής, καθώς και ο τρόπος αντιμετώπισης της σχετικής δαπάνης. γ) Κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για τη χορήγησή τους. ... 5. ... 6. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού ισχύουν από 1.1.2002». Με το άρθρο 28 παρ. 4 του ν. 3205/2003 καταργήθηκε από την έναρξη της ισχύος του, δηλαδή από 1.1.2004, σύμφωνα με το άρθρο 56 αυτού, μεταξύ άλλων, το άρθρο 14 του ν. 3016/2002 και όλες οι κοινές υπουργικές αποφάσεις που εκδόθηκαν κατ' εξουσιοδότησή του. Ορίσθηκε δε με το άρθρο 24 παρ. 3 του 3205/2003, ότι τα θέματα που ρυθμίζει δεν αποτελούν αντικείμενο συλλογικών διαπραγματεύσεων και ότι η χορήγηση οποιωνδήποτε άλλων παροχών ή αποζημιώσεων εν γένει, πέραν των προβλεπόμενων στο νόμο αυτόν επιτρέπεται μόνο με τροποποίηση των διατάξεών του. Ενώ, με την παραγρ. 2 του ιδίου ως άνω άρθρου 24 ορίσθηκε ότι «Ειδικότερα, ποσά που καταβάλλονται μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, σύμφωνα με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, που εκδόθηκαν κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 14 του ν. 3016/2002 (ΦΕΚ 110 Α') ως ειδική παροχή... διατηρούνται ως προσωπική διαφορά μειούμενη από οποιαδήποτε μελλοντική χορήγηση νέου επιδόματος, παροχής ή αποζημίωσης ή από αύξηση του κινήτρου απόδοσης του άρθρου 12 του παρόντος νόμου. Οι ανωτέρω κοινές υπουργικές αποφάσεις καταργούνται από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου. Μετά την 31.12.2003, δεν καταβάλλεται σωρευτικά η ως άνω προσωπική διαφορά μαζί με οποιαδήποτε πρόσθετη μισθολογική παροχή που συμψηφίζοταν με αυτή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 του ν. 3016/2002 και τις κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδοθείσες κοινές υπουργικές αποφάσεις». Τέλος, στον ν. 3336/2005 (Α' 96), Κεφάλαιο Β' υπό τον τίτλο «Εισοδηματική πολιτική έτους 2005», ορίζεται ότι «Οι υπάλληλοι του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α., οι οποίοι διορίσθηκαν ή μετατάχθηκαν μετά την 1.1.2004 σε Υπηρεσίες, στους υπαλλήλους των οποίων χορηγούνται τα ποσά που διατηρήθηκαν ως προσωπική διαφορά με τη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 24 του Ν. 3205/2003, δικαιούνται την καταβολή της προσωπικής διαφοράς, με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που τη λαμβάνουν και οι υπόλοιποι υπάλληλοι των Υπηρεσιών αυτών. Η διάταξη αυτή έχει εφαρμογή από 1.1.2005» (άρθ. 2 παρ. 3) .

6. Επειδή, από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων του ν. 2738/1999 και του άρθρου 14 του ν. 3016/2002 προκύπτει ότι τα θέματα των συλλογικών συμφωνιών, που συνάπτονται κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 13 του ν. 2738/1999, και αφορούν μισθούς και αμοιβές, ρυθμίζονται με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και του κατά

III. Εν όψει των ανωτέρω και, προς διασφάλιση των συμφερόντων του Δήμου, εισηγούμαι προς Εσάς και την Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Μοσχάτου-Ταύρου κατά το άρθρο 72&2, εδ.α' του Ν. 3852/10, να λάβει απόφαση κατά τα οριζόμενα στη διάταξη του άρθρου 72&1, στοιχ. ιγ' του Ν. 3852/10 προκειμένου:

1. Να ασκηθεί ενώπιον του Δικαστηρίου του Αρείου Πάγου Αίτηση Αναίρεσεως κατά της Κας Βασιλικής Κοντοέ-Παπαθωμά, και της υπ' αριθ. 47865/2012 οριστικής και τελεσίδικης αποφάσεως του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

2. Να ανατεθεί στους νομικούς συμβούλους και πληρεξουσίου δικηγόρους του Δήμου Ηλία Ν. Μπιζάνη και Αριστείδη Μ. Τριγώνη, δικηγόρους Αθηνών, η άσκηση του ανωτέρω εκτάκτου

περίπτωση αρμόδιου Υπουργού. Με τη διάταξη δε της παραγρ. 2 του ίδιου άρθρου 14 του ν. 3016/2002, όπως σαφώς προκύπτει από τη διατύπωσή της, («είναι δυνατόν να επεκτείνονται») παρέχεται απλώς ευχέρεια, και δεν επιβάλλεται η υποχρέωση, στους προαναφερόμενους συναρμόδιους υπουργούς να επεκτείνουν, «εν όλω ή εν μέρει», με την έκδοση κοινών αποφάσεών τους, τις ευνοϊκές μισθολογικές ρυθμίσεις των υπουργικών αποφάσεων της παραγρ. 1 και στο λοιπό προσωπικό του Δημοσίου, των ο.τ.α., και των ν.π.δ.δ., που δεν συμμετείχε στη σύναψη των συλλογικών συμφωνιών. Η επέκταση όμως αυτή των μισθολογικών ρυθμίσεων, η οποία, κατά ρητή πρόβλεψη της παραγρ. 2 μπορεί να είναι είτε ολική είτε μερική, εάν αποφασισθεί, προφανώς ύστερα από συνεκτίμηση και των δυνατοτήτων του κρατικού προϋπολογισμού, δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό των 176 ευρώ. Ρητώς δε ορίζεται στην παραγρ. 3 του άρθρου 14 ότι, αν στο εν λόγω προσωπικό καταβάλλονται, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, «οποιοδήποτε είδους» πρόσθετες μισθολογικές παροχές κατώτερες των 176 ευρώ, επιτρέπεται να χορηγηθεί μόνον η διαφορά μέχρι του ποσού αυτού. Συνεπώς, από τις διατάξεις των παραγρ. 2 και 3 του άρθρου 14 του ν. 3016/2002 ρητώς αποκλείεται η χορήγηση της ανωτέρω μισθολογικής παροχής (των 176 ευρώ), αν στο προσωπικό του Δημοσίου, ο.τ.α. και λοιπών ν.π.δ.δ. καταβάλλονται οποιοδήποτε είδους πρόσθετες μισθολογικές παροχές, που υπερβαίνουν το ποσό των 176 ευρώ. Εν όψει των προεκτεθέντων, και δεδομένου ότι η επέκταση των μισθολογικών ρυθμίσεων των αποφάσεων της παραγρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 3016/2002, δεν επιβάλλεται, κατά τη ρητή διάταξη του νόμου, ως υποχρεωτική, αλλά ανήκει στην ευχέρεια των συναρμόδιων υπουργών, οι οποίοι για την άσκηση της ευχέρειας αυτής προφανώς συνεκτιμούν και τις δημοσιονομικές δυνατότητες του κρατικού προϋπολογισμού, μπορεί δε να είναι είτε ολική είτε μερική, η μη έκδοση των προβλεπομένων στην παραγρ. 2 κανονιστικών υπουργικών αποφάσεων για την επέκταση αυτή δεν αποτελεί, σύμφωνα με την παρατιθέμενη στη σκέψη 4 πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, παράλειψη οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας, και συνεπώς δεν υφίσταται για το Δημόσιο υποχρέωση καταβολής της επίμαχης μισθολογικής παροχής. Κατά μείζονα δε λόγο τούτο ισχύει, όταν πρόκειται για υπαλλήλους του Δημοσίου, των ο.τ.α. ή των λοιπών ν.π.δ.δ. στους οποίους καταβάλλονται οποιοδήποτε είδους πρόσθετες μισθολογικές παροχές που υπερβαίνουν το ποσό των 176 ευρώ και εκ του λόγου αυτού αποκλείεται η χορήγηση της εν λόγω παροχής σ' αυτούς. Εξ άλλου, η τυχόν, κατά παράβαση των εξουσιοδοτικών διατάξεων των παραγρ. 2, 3 και 4 του άρθρου 14 του ν. 3016/2002 έκδοση κοινών υπουργικών αποφάσεων, για την χορήγηση της μισθολογικής παροχής των 176 ευρώ, σε ορισμένες κατηγορίες υπαλλήλων, παρά τη μη συνδρομή των τασσόμενων από τις εξουσιοδοτικές διατάξεις αυτής προϋποθέσεων, εκδοχή την οποία πάντως αρνείται το αναιρεσείον Δημόσιο με την υπό κρίση αίτηση, δεν μπορεί να υποχρεώσει τη Διοίκηση στην επέκταση της παράνομης αυτής πρακτικής και σε λοιπές κατηγορίες υπαλλήλων, κατ' επίκληση της συνταγματικής αρχής της ισότητας. Και τούτο διότι, κατά την πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, δεν νοείται ισότητα στην παρανομία (βλ. Σ.τ.Ε. 3232/2001, 934, 2331, 3336/2009, 733/2004, 3473/1977 Ολομ., 560, 4154/1973 Ολομ., βλέπε και Διάταξη του Δ.Ε.Ε. της 12.2.2009, Bild digital et ZVS, C-39/08 και C-43/08, σκέψη 18, μη δημοσιευθείσα, Απόφαση Δ.Ε.Κ. (ήδη Δ.Ε.Ε.) της 9.10.1984, Witte/Parlement, 188/83, Συλλ. σ. 3465, σκέψη 15 : «... Η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, την οποία επικαλούνται οι αιτούντες πρέπει να εναρμονίζεται με την αρχή της νομιμότητας. Ως εκ τούτου, ουδείς μπορεί να επικαλείται υπέρ αυτού παρανομία που διαπράχθηκε προς όφελος άλλου προσώπου, προκειμένου να επιτύχει την έκδοση μιας ταυτόσημου περιεχομένου αποφάσεως», Απόφαση Π.Ε.Κ. (ήδη Γ.Δ.) της 14.10.2009, Bank Mellî Iran/Conseil, T-390/08, Συλλ. σελ. II-3967, σκέψη 59, Απόφαση Π.Ε.Κ. (ήδη Γ.Δ.) της 14.5.1998, SCA Holding/Επιτροπής T-327/94, Συλλ. σελ. II-1373, σκέψη 160). Ούτε δε μπορεί να γίνει δεκτό ότι η, έστω και συστηματική, κατά παράβαση διατάξεων τυπικού νόμου και συγκεκριμένα των παραγρ. 2 και 3 του άρθρου 14 του ν. 3016/2002, χορήγηση της μισθολογικής αυτής παροχής σε ορισμένες κατηγορίες υπαλλήλων, μπορεί να προσδώσει στην παροχή αυτή χαρακτήρα γενικής μισθολογικής προσάυξεσης των αποδοχών όλων ανεξαιρέτως των υπαλλήλων του δημόσιου τομέα, καταβαλλόμενης υποχρεωτικώς και ανεξαρτήτως του εάν συντρέχουν οι τασσόμενες στον ν. 3016/2002, ο οποίος προβλέπει την παροχή αυτή, προϋποθέσεις (πρβλ. Ε.Σ. 1723/2010 Ολομ., 489 και 2482/2008, 2139/2007). Προφανώς, δεν είναι, κατά το Σύνταγμα, νοητό η εφαρμογή της αρχής της ισότητας να έχει ως συνέπεια τη γενίκευση μιας παράνομης διοικητικής πρακτικής. Ούτε ασφαλώς μπορεί να γίνει δεκτό ότι το Σύνταγμα παρέχει στην κανονιστικώς δρώσα Διοίκηση τη δυνατότητα να τροποποιεί τις εξουσιοδοτικές διατάξεις τυπικού νόμου με την συστηματική, κατά παράβαση του νόμου αυτού, έκδοση κανονιστικών πράξεων, αναγνωρίζοντας, κατ' εφαρμογή της αρχής της ισότητας, με τον τρόπο αυτό μία παράνομη διοικητική πρακτική, ως πηγή κανόνων δικαίου. Ζήτημα παραβίασης της αρχής της ισότητας θα μπορούσε να τεθεί, μόνον εάν η κανονιστικώς δρώσα Διοίκηση, ασκώντας την ευχέρεια που παρέχουν σ' αυτήν οι διατάξεις των παραγρ. 2, 3 και 4 του άρθρου 14 του ν. 3016/2002, χορηγούσε νομίμως, δηλαδή με την συνδρομή των οριζόμενων προϋποθέσεων στο μεγαλύτερο μέρος των δημοσίων υπαλλήλων την επίμαχη μισθολογική παροχή, εξαιρώντας, αδικαιολογήτως, από την χορήγηση της παροχής αυτής πολύ περιορισμένες κατηγορίες υπαλλήλων, οι οποίες πληρούν τις νόμιμες προϋποθέσεις».

ενδίκου μέσου ενώπιον του Αρείου Πάγου, οι οποίοι ενεργώντας είτε μαζί από κοινού είτε ξεχωριστά ο καθένας θα συντάξουν, θα καταθέσουν και θα υποστηρίξουν την ανωτέρω Αίτηση Αναιρέσεως.

Μοσχάτο, 6 Δεκεμβρίου 2012.
Ο Ν. Σ. και Δικηγόρος του Δήμου.

Αριστείδης Μ. Τριγώνης .

Τέλος ο κ. Πρόεδρος κάλεσε την Οικονομική Επιτροπή να αποφασίσει σχετικά.
Η Οικονομική Επιτροπή μετά από διαλογική συζήτηση και αφού έλαβε υπ' όψη της τις ισχύουσες διατάξεις , τα υποβληθέντα στοιχεία και την προαναφερόμενη εισήγηση.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ

Εγκρίνει:

- 1.** Να ασκηθεί ενώπιον του Δικαστηρίου του Αρείου Πάγου Αίτηση Αναιρέσεως κατά της Κας Βασιλικής Κοντοέ-Παπαθωμά, και της υπ' αριθ. 47865/2012 οριστικής και τελεσίδικης αποφάσεως του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.
- 2.** Να ανατεθεί στους νομικούς συμβούλους και πληρεξουσίους δικηγόρους του Δήμου Ηλία Ν. Μπιζάνη και Αριστείδη Μ. Τριγώνη, δικηγόρους Αθηνών, η άσκηση του ανωτέρω εκτάκτου ενδίκου μέσου ενώπιον του Αρείου Πάγου, οι οποίοι ενεργώντας είτε μαζί από κοινού είτε ξεχωριστά ο καθένας θα συντάξουν, θα καταθέσουν και θα υποστηρίξουν την ανωτέρω Αίτηση Αναιρέσεως.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ Γ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ακριβές Αντίγραφο
Μοσχάτο 12/12/2012
Η Πρ/νη Δ/σης

ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ